

РЕШЕНИЕ

№ 106

гр. Сливен, 22.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СЛИВЕН, IV СЪСТАВ, в публично заседание на десети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Цанка Г. Неделчева

при участието на секретаря Галина Едр. Пенева
като разгледа докладваното от Цанка Г. Неделчева Административно
наказателно дело № 20232230200211 по описа за 2023 година

за да се произнесе съобрази:

Производството е образувано по повод жалба от Е. М. К. с ЕГН ***** от с. С., общ. Сливен, подадена чрез процесуален представител, против НП № 22-0804-005189 от 05.12.2022 год., издадено от Началник Сектор „ПП“ към ОД на МВР - Сливен, с което е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 20,00 лева на основание чл. 185 от ЗДвП за нарушение на чл. 105, ал. 1 от ЗДвП, административно наказание „Глоба“ в размер на 200,00 лева на основание чл. 179, ал. 6, т. 2 от ЗДвП за нарушение на чл. 139, ал. 1, т. 1 от ЗДвП и административно наказание „Глоба“ в размер на 10,00 лева на основание чл. 183, ал. 1, т. 1, предл. 2 от ЗДвП за нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП.

В с.з. жалбоподателката, редовно призована, не се явява. Представява се от процесуален представител, който поддържа жалбата и моли издаденото НП да бъде отменено, като претендира направените разноски в производството.

В с.з. административнонаказващият орган, редовно призован, не изпраща процесуален представител, който да изрази становище по жалбата. По делото е постъпило писмено становище от процесуален представител на въззиваемата страна, в което е отразено становището им по съществуващото на делото и е направено възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

РП – Сливен, надлежно уведомена на основание чл. 62 от ЗАНН, не изпраща представител.

Въз основа на събраните по делото доказателства, преценени в своята съвкупност и по отделно като безпротиворечиви и относими към предмета на делото, съдът намира за установено следното от *фактическа страна*:

На 09.11.2022 год. бил съставен АУАН, с фабр. № 694737 против жалбоподателката за това, че на 09.11.2022 год. в 12,50 часа в гр. Сливен, ул. „Самуиловско шосе” до магазин „Енигма“ в посока с. С. управлява лек автомобил „Ауди” с рег. № *****, собственост на „У.Л.“ ЕАД като при извършената проверка се установило, че: 1) била намалена прозрачността на челното стъкло и страничните стъкла на предните врати на автомобила, осигуряващи видимостта на водача към пътя, като било поставено цветно фолио; че водачът не представил документ от техническа служба, че намаляването на прозрачността на стъклата е в границите на стойностите на Правило номер 43 на ИКЕ на ООД, както и че автомобилът е технически неизправен – облепянето на стъклата с цветно фолио нарушава качеството им при натрошаване, парчетата на начупеното стъкло да са такива, че рискът от нараняване да е минимален съгласно Правило 43 на ИКЕ на ООД във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 6, б. „В“ от ППЗДвП – значителна техническа неизправност; 2) водачът не носил контролен талон към СУМПС. В акта било посочено, че са нарушени разпоредбите на чл. 105, ал. 1 от ЗДвП, чл. 139, ал. 1, т. 1 от ЗДвП и чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП. Актът бил връчен лично на жалбоподателката на 09.11.2022 год. (л. 39 от делото).

Въз основа на акта било издадено процесното НП № 22-0804-005189 от 05.12.2022 год., издадено от Началник на Сектор „ПП” към ОД на МВР – Сливен, с което на жалбоподателката било наложено административно наказание „Глоба” в размер на 20,00 лева на основание чл. 185 от ЗДвП за нарушение на чл. 105, ал. 1 от ЗДвП, административно наказание „Глоба” в размер на 200,00 лева на основание чл. 179, ал. 6, т. 2 от ЗДвП за нарушение на чл. 139, ал. 1, т. 1 от ЗДвП и административно наказание „Глоба” в размер на 10,00 лева на основание чл. 183, ал. 1, т. 1, предл. 2 от ЗДвП за нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП. НП било връчено лично на жалбоподателката на 18.01.2023 год. (л. 17 от делото).

От приложеното по делото заверено копие от Удостоверение за техническа изправност на ППС се установява, че на 28.07.2022 год. бил извършен преглед на процесното МПС и е констатирано, че техническата изправност на ППС допуска да се движи по пътищата отворени за обществено ползване (л. 26 от делото).

Горната фактическа обстановка съдът прие за безспорно установена от събраните по делото гласни и писмени доказателства. Въз основа на нея направи следните **правни изводи**:

Жалбата е процесуално допустима – подадена в законния срок от лице, имащо правен интерес от обжалване, а разгледана по същество е частично основателна.

По отношение на наложеното административно наказание „Глоба” в размер на 20,00 лева на основание чл. 185 от ЗДвП за нарушение на чл. 105, ал. 1 от ЗДвП и административно наказание „Глоба” в размер на 200,00 лева на основание чл. 179, ал. 6, т. 2 от ЗДвП за нарушение на чл. 139, ал. 1, т. 1 от ЗДвП съдът констатира нарушения на процесуалните правила и то от категорията на съществените, които са основание за отмяна на НП, в тази част, и няма да се спира на това дали е доказано извършването на вменените във вина на жалбоподателката нарушения или не.

Както в акта, така и в наказателното постановление, следва изрично да е описано

нарушението, както и обстоятелствата, при които е извършено и доказателствата, които го потвърждават. В НП следва да бъдат посочени и точно законовите разпоредби, които са били нарушени, т.е. описаното деяние следва да може да се подведе под конкретна правна норма, съдържаща състав на административно нарушение. Следва съгласно разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т. 5 и 6 от ЗАНН да има единство между описанието на нарушението, обстоятелствата, при които е извършено и законните разпоредби, които са били нарушени. В настоящия случай в съставения акт и в издаденото въз основа на него НП е описано следното нарушение – поставено цветно фолио на челното стъкло и страничните стъкла на предните врати на автомобила, осигуряващи видимостта на водача към пътя, което е квалифицирано като нарушение едновременно на чл. 105, ал. 1 от ЗДвП и на чл. 139, ал. 1, т. 1 от ЗДвП. Съгласно разпоредбата на чл. 18 от ЗАНН, за всяко административно нарушение се налага отделно административно наказание. След като административнонаказващият орган е описал в обстоятелствената част на НП едно нарушение, а е квалифицирал същото като нарушение на две разпоредби на ЗДвП и наложил две административни наказания, е ограничил правото на защита на жалбоподателката, тъй като е лишена от възможността да разбере за какво е ангажирана административнонаказателната ѝ отговорност. Освен това съгласно разпоредбата на чл. 105, ал. 1 от ЗДвП се забранява ограничаване на видимостта през челното, задното и през страничните стъкла на автомобила, осигуряващи видимостта на водача към пътя, както и намаляване на прозрачността им, т.е. законодателят е предвидил две различни административни нарушения, съответно ограничаване на видимостта или намаляване на прозрачността на стъклата на автомобила, като за всяко едно от тях може да бъде ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателката. Обстоятелство, че законодателят е предвидил две различни нарушения е видно и от разпоредбите на ал. 2 и съответно на ал. 3 от чл. 105 от ЗДвП, в които е конкретизирал кога е допустимо ограничаване на видимостта, съответно намаляване на прозрачността на стъклата на автомобилите. В настоящия случай административнонаказващият орган е посочил като нарушение на чл. 105, ал. 1 от ЗДвП, което и в съставения АУАН и в издаденото въз основа на него НП се изразява в това, че е ограничена видимостта (намалена прозрачност). Ето защо съдът намира, че дадената квалификация на нарушението в акта и в НП е непълна, доколкото не е конкретизирано, в какво точно се изразява нарушението на жалбоподателката, което води до неяснота относно приетото от административнонаказващия орган нарушение и се нарушава правото на жалбоподателката да знае основанието за наложеното ѝ наказание и да организира спрямо това адекватно своята защита. Констатираното от съда нарушение се изразява в неспазване на разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т. 5 и 6 от ЗАНН, а именно липса на единство между описанието на нарушението и законните разпоредби, които са нарушени. Разпоредбата на чл. 57 от ЗАНН е императивна, тъй като осигурява правото на защита на привлечения към административнонаказателна отговорност, в чието съдържание се включва и правото му да знае точно какво административно нарушение се твърди, че е извършил и какво административно наказание му е наложено, за да може да организира защитата си в пълен обем. Административнонаказващият орган е следвало да спази всички изисквания на

нормите на ЗАНН, включително на чл. 57, ал. 1, т. 5 и 6 от ЗАНН, като неспазването на това изискване води до незаконосъобразност на наказателното постановление и същото следва да бъде отменено в тази му част само на това процесуално основание, без да се разглежда спорът по същество. За пълнота следва да се отбележи, че разгледана и по същество жалбата е основателна, тъй като видно от приложеното по делото Удостоверение за техническа изправност на ППС, техническата изправност на процесното МПС допуска да се движи по пътищата отворени за обществено ползване.

По отношение на наложеното административно наказание „Глоба” в размер на 10,00 лева на основание чл. 183, ал. 1, т. 1, предл. 2 от ЗДвП за нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП съдът съобрази, че съгласно разпоредбата на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, редовно съставените актове по ЗДвП имат доказателствена сила до доказване на противното. В хода на съдебното дирене по настоящото дело не беше оборена доказателствената сила на съставения АУАН относно констатираното нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП, а именно че жалбоподателката не е носила контролния талон към СУМПС. С оглед на което съдът намира, че жалбоподателката е извършила нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП и следва да понесе предвидената в чл. 183, ал. 1, т. 1, предл. 2 от ЗДвП административнонаказателна отговорност. Размерът на наложеното административно наказание на жалбоподателката е в предвидения от закона размер и отговаря в пълна степен на вината и на допуснатото нарушение. Ето защо съдът намира, че следва да потвърди издаденото НП в тази му част като законосъобразно и обосновано.

В настоящия случай своевременно се явява искането на процесуалния представител на жалбоподателката за присъждане на разноските във вид на адвокатско възнаграждение. Съгласно разпоредбата на чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН в производствата пред районния и административния съд, както и в касационното производство страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК. В разпоредбата на чл. 144 от АПК е предвидено, че за неуредените в този дял въпроси се прилага ГПК. В чл. 78, ал. 1 от ГПК законодателят е посочил, че заплатените от ищеца такси, разноски по производството и възнаграждение за един адвокат, ако е имал такъв, се заплащат от ответника съразмерно с уважената част от иск. В чл. 18, ал. 2 от Наредба № 1/09.07.2004 год. за минималните размери на адвокатските възнаграждения е посочено, че ако административното наказание е под формата на глоба, имуществена санкция и/или е наложено имуществено обезщетение, възнаграждението се определя по правилата на чл. 7, ал. 2 върху стойността на санкцията, съответно обезщетението. Съгласно разпоредбата на чл. 7, ал. 2, т. 1 от Наредбата, за процесуално представителство, защита и съдействие по дела с определен интерес възнаграждението при интерес до 1000,00 лева е в размер на 400,00 лева. С оглед гореизложеното, предвид обстоятелството, че НП е частично отменено, както и съобразявайки чл. 7, ал. 2, т. 1 от Наредбата, следва, че минималното възнаграждение за оказаната на жалбоподателя адвокатска защита по настоящото производство следва да бъде в размер на 400,00 лева, тъй като наказателното постановление е частично отменено и делото не представлява фактическа и правна сложност. В настоящия случай се претендират разноски в размер на

400,00 лева, поради което съдът намира, че възражението на въззиваемата страна срещу размера на разноските, посочено в становището, е неоснователно. Ето защо съдът следва да присъди разноските в пълен размер от 400,00 лева, съгласно представените по делото пълномощно и приходен касов ордер от 23.01.2023 год. (л. 58 - 59 от делото).

Предвид изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 22-0804-005189 от 05.12.2022 год., издадено от Началник Сектор „ПП“ към ОД на МВР - Сливен, *в частта* с което на Е. М. К. с ЕГН ***** от с. С., общ. Сливен, са наложени административно наказание „Глоба“ в размер на 20,00 лева на основание чл. 185 от ЗДвП за нарушение на чл. 105, ал. 1 от ЗДвП и административно наказание „Глоба“ в размер на 200,00 лева на основание чл. 179, ал. 6, т. 2 от ЗДвП за нарушение на чл. 139, ал. 1, т. 1 от ЗДвП, като **НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО**.

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 22-0804-005189 от 05.12.2022 год., издадено от Началник Сектор „ПП“ към ОД на МВР - Сливен, *в частта* с което на Е. М. К. с ЕГН ***** от с. С., общ. Сливен, е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 10,00 лева на основание чл. 183, ал. 1, т. 1, предл. 2 от ЗДвП за нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП, като **ЗАКОНОСЪОБРАЗНО**.

ОСЪЖДА Областна дирекция на МВР – Сливен да заплати в полза на Е. М. К. с ЕГН ***** от с. С., общ. Сливен, разноски в размер на 400,00 (четиристотин) лева, представляващи платено адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред СлАС в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Сливен: _____